

1. Първото основание е непълнота на мотивите на обжалваното решение, тъй като доводите на Генералния секретар на Европейския парламент са двусмислени, поради това че той не посочва в каква степен представените документи не представляват доказателства за полагане на труд.
2. Второто основание е обръщане на тежестта на доказване. В това отношение жалбоподателят счита, че не следва той да докаже полагането на труд от неговия парламентарен сътрудник, а напротив, че Парламентът трябва да докаже обратното.
3. Третото основание е грешка в преценката в обжалваното решение, тъй като приетите от Генералния секретар на Европейския парламент факти са неточни.
4. Четвъртото основание е неспазване на принципа на пропорционалност, тъй като претендираната от жалбоподателя сума предполага парламентарният сътрудник никога да не е работил за жалбоподателя.

Жалба, подадена на 18 март 2020 г. — Rochefort/Парламент

(Дело T-171/20)

(2020/C 191/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Robert Rochefort (Париж, Франция) (представители: M. Stasi, J. Teheux и J. Rijkers, avocats)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Генералния секретар на Европейския парламент от 17 декември 2019 г.,
- да отмени дебитно известие № 7000000071 от 22 януари 2020 г., с което се разпорежда възстановяването на 27 241 EUR,
- да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си срещу решението на Генералния секретар на Европейския парламент от 17 декември 2019 г. за възстановяване на недължимо платените суми за парламентарни сътрудници, както и срещу свързаното с него дебитно известие, жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е непълнота на мотивите на обжалваното решение, тъй като доводите на Генералния секретар на Европейския парламент са двусмислени поради това, че той не посочва в каква степен представените документи не представляват доказателства за полагане на труд.
  2. Второто основание е обръщане на тежестта на доказване. В това отношение жалбоподателят счита, че не следва той да докаже полагането на труд от неговия парламентарен сътрудник, а напротив, че Парламентът трябва да докаже обратното.
  3. Третото основание е грешка в преценката в обжалваното решение, тъй като приетите от Генералния секретар на Европейския парламент факти са неточни.
  4. Четвъртото основание е неспазване на принципа на пропорционалност, тъй като претендираната от жалбоподателя сума предполагала парламентарният сътрудник да е работил за жалбоподателя само няколко дни.
-